

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 56

ΑΘΗΝΑ, 21.2.2008

Ο Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΣΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΥΤΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Συνάδεļφοι,

Με τον αντιασφαηιστικό νόμο 2084/92 (ν. Σιούφα) επιβλήθηκε πηαφόν στο ποσό του εφάπαξ που δικαιούνται οι συνάδεļφοι σύμφωνα με το καταστατικό του Ταμείου Αυτασφαηείας.

Παράλληληα με άρθρο του ίδιου νόμου καταργήθηκε και η εργοδοτική εισφορά, άμεσα, για τους προσληφθέντες από 1.1.93 ενώ για τους συναδέļφους που είχαν προσληφθεί μέχρι 31.12.1992 η εργοδοτική εισφορά μειώθηκε σταδιακά και μεταφέρθηκε στο Ταμείο Κύριας Σύνταξης,

Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο με τις υπ' αριθμ. 3, 4 & 5/2007 αποφάσεις του, έκρινε αντισυνταγματική την επιβολή ανώτατου ορίου στο εφάπαξ και υποχρεώνει το Ταμείο Αυτασφαηείας να καταβάληηη, σε όσους ασφαηισμένους δικαιούνται νόμιμα, τη διαφορά που προκύπτει από την επιβολή του ως άνω πηαφόν.

Μετά απ' αυτό το Δ.Σ. του Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. αποφάσισε ομόφωνα στη συνεδρίαση της 30.1.2008 να αναλήβηη τις παρακάτω ενέργειες για την επαναφορά και της εργοδοτικής εισφοράς στο Ταμείο Αυτασφαηείας:

1. Να προτείνει στην αρμόδιο Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής προστασίας κ. Φάνη Πάλληη-Πετραηιά συγκεκριμένη νομοθετική τροπολογία για την επαναφορά της εργοδοτικής εισφοράς στο Ταμείο Αυτασφαηείας και να ζητήσηη συνάντηση μαζί της προκειμένου να αναπτύξουμε και προφορικά τα επιχειρήματά μας.
2. Να ζητήσηη συνάντηση με όλα τα κόμματα ώστε να ενημερωθούν για το δίκαιο του αιτήματός μας και να το υποστηρίξουν.
3. Να κάνει κοινωνούς του προβλήματος την Γ.Σ.Ε.Ε. και την Ο.Τ.Ο.Ε. και να ζητήσηη τη συμπαράστασή τους και την ενεργή παρουσία τους.

Για την καλύτερη ενημέρωσή σας, σας παραθέτουμε το πηήρες κείμενο της επιστολής

Προς την
κ. Φάνη Πάλληη-Πετραλιά
Υπουργό Απασχόλησης και
Κοινωνικής Προστασίας

Κυρία Υπουργέ,

Όπως γνωρίζετε, οι εργαζόμενοι στην Εθνική Τράπεζα είναι ασφαλισμένοι στο Ταμείο Αυτασφάλειας Προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας, το οποίο τους χορηγεί εφάπαξ βοήθημα.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 57 του ν. 2084/1992 προβλήθηκε σταδιακά, από την 1.1.1993, η μείωση κατ' έτος του ποσοστού της εισφοράς που κατέβαλε ο εργοδότης στο Ταμείο για τους ασφαλισμένους μέχρι την 31.12.1992, με τελική κατάληξη την πλήρη μεταφορά της ως άνω εισφοράς υπέρ του Ταμείου Κύριας Σύνταξης του προσωπικού της Εθνικής Τράπεζας.

Με το άρθρο 37 του ίδιου ως άνω νόμου δε, ορίστηκε ότι η συνολική εισφορά ασφάλισης για εφάπαξ βοήθημα για τους ασφαλισμένους από την 1.1.1993 ανέρχεται σε ποσοστό 4% και βαρύνει αποκλειστικά τους ασφαλισμένους.

Ταυτόχρονα με την παράγραφο 3 του άρθρου 57 του παραπάνω νόμου επιβλήθηκε ανώτατο όριο στο παρεχόμενο από το Ταμείο Αυτασφάλειας εφάπαξ.

Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, με την υπ' αριθμ. 3/2007 απόφασή του, έκρινε αντισυνταγματική την, βάσει της προαναφερόμενης διάταξης, επιβολή ανώτατου ορίου στο εφάπαξ που χορηγεί το Ταμείο Αυτασφάλειας, υποχρεώνοντάς το ως εκ τούτου να καταβάλει στους ασφαλισμένους του τη διαφορά που προέκυψε από την εν λόγω επιβολή του ως άνω πηλαφόν.

Μετά τη δημοσίευση της ανωτέρω, με ισχύ νόμου, απόφασης του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, καθίσταται επιβεβλημένη η επαναχορήγηση της εργοδοτικής εισφοράς, στο ύψος που προέβλεπαν οι καταστατικές διατάξεις του Ταμείου πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 57 του ν. 2084/1992. Τούτο δε καθώς με τη διατήρηση της ισχύος της παραγράφου 1 του άρθρου 57 και του άρθρου 37 του ν. 2084/1992 δημιουργείται αντινομία, αφού περικόπτεται ο ανωτέρω, ουσιώδης για τη δημιουργία του ασφαλιστικού κεφαλαίου, πόρος, παρότι η επιβολή ανώτατου ορίου στο ύψος του εφάπαξ βοηθήματος που χορηγείται, δεν εφαρμόζεται πλέον μετά τη δημοσίευση των σχετικών αποφάσεων του ΑΕΔ καθώς κρίθηκε ότι αντίκειται σε θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος. Προκειμένου κατά συνέπεια να αρθεί η προπεριγραφείσα αντινομία και το Ταμείο Αυτασφάλειας να έχει τη δυνατότητα να ανταπεξέλθει στις οικονομικές του υποχρεώσεις και να χορηγεί διαχρονικά την εφάπαξ παροχή στους ασφαλισμένους του, διατηρώντας την αναλογιστική του ισορροπία, επιβάλλεται να προβληφθεί η χορήγηση της εισφοράς του εργοδότη.

Έχοντας, ως Σύλληγος, το καθήκον και την υποχρέωση να διασφαλίζουμε σε κάθε περίπτωση τα Ασφαλιστικά Δικαιώματα των μελών μας, σας προτείνουμε συγκεκριμένη τροπολογία.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 57 του ν. 2084/1992, προβλήθηκε, σταδιακά από την 1.1.1993, η μείωση του ποσοστού της εισφοράς που κατέβαλλε ο εργοδότης, βάσει των καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, για τη δημιουργία του σχετικού ασφαλιστικού κεφαλαίου των φορέων ασφαλίσεως προνοίας των υπαλλήλων των Τραπεζών Εθνικής, Ελλάδος και Κτηματικής, Αγροτικής Ε.Τ.Β.Α., Ιονικής – Λαϊκής και Εμπορικής, του ΟΤΕ και του κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η Εθνική», που χορηγούν εφάπαξ βοήθημα. Ορίστηκε περαιτέρω η προσθήκη της μειούμενης ως άνω εισφοράς στην εργοδοτική εισφορά υπέρ των οικείων φορέων κύριας ασφάλισης.

Ήδη το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο με τις αποφάσεις του με αριθμούς 3, 4, και 5/2007, οι οποίες από της δημοσιεύσεώς τους, την 16.4.2007, έχουν ισχύ νόμου, έκρινε ότι οι εισφορές των εργοδοτών που προβλέπονταν στις καταστατικές ρυθμίσεις των φορέων ασφάλισης προνοίας για το σχηματισμό του σχετικού κεφαλαίου, αποτελούν τμήμα του μισθού των εργαζομένων και υπολογίζονται επί των αποδοχών τους, καθώς καταβάλλονται με αφορμή τη σχέση εργασίας, περαιτέρω δε διέγνωσε, βάσει της ως άνω παραδοχής, ότι το προβλεπόμενο στους Κανονισμούς των φορέων αυτών εφάπαξ βοήθημα έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, εφόσον καταβάλλεται από ασφαλιστικό κεφάλαιο, που σχηματίζεται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από εισφορές, είτε μόνο των ασφαλισμένων, είτε και του εργοδότη που απασχολεί αυτούς, ανεξάρτητα μάλιστα του ύψους των εισφορών του εργοδότη. Για τους λόγους αυτούς το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ρύθμιση του άρθρου 57 §3 του ν. 2084/1992, με την οποία επιβλήθηκε ανώτατο όριο στο παρεχόμενο από τους φορείς αυτούς βοήθημα, αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 4§1 και 22§5 του Συντάγματος. Επομένως, μετά τη δημοσίευση των ως άνω αποφάσεων του ΑΕΔ, οι εν λόγω φορείς υποχρεούνται να καταβάλλουν στους ασφαλισμένους τους τη διαφορά που προκύπτει λόγω της επιβολής του ως άνω πλαισίου και να χορηγούν το σχετικό βοήθημα στο ποσό που προβλέπουν οι καταστατικές τους ρυθμίσεις.

Αποτέλεσμα όμως της προαναφερόμενης ρύθμισης της παραγράφου 1 του άρθρου 57 του ν. 2084/1992, με την οποία ουσιαστικά η υποχρέωση του νομοθέτη για προαγωγή της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζόμενων μετακυλήθηκε στους εργαζόμενους, καθώς στερήθηκαν σταδιακά μέρος του μισθού τους, ήτοι την εργοδοτική εισφορά, αποτελεί η συρρίκνωση των σχετικών ασφαλιστικών κεφαλαίων και η συνακόλουθη αδυναμία των φορέων αυτών να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που τους βαρύνουν, ενώ οι εργαζόμενοι, οι οποίοι στερήθηκαν από τότε που τέθηκε σε ισχύ ο ως άνω νόμος τμήμα του μισθού τους, θα στερηθούν και τη χορήγηση, των ανταποδοτικού χαρακτήρα, σχετικών εφάπαξ βοηθημάτων. Για τους λόγους αυτούς καθίσταται επιβεβλημένη η προτεινόμενη ρύθμιση, ο επανακαθορισμός δηλαδή της εργοδοτικής εισφοράς ως πόρου για το σχηματισμό των

αντίστοιχων κεφαλαίων, στο ύψος που προβλεπόταν από τις οικείες διατάξεις πριν τη θέση σε ισχύ της ως άνω διάταξης του ν. 2084/1992. Επίσης επιβάλλεται, ως απορρέει από τις προαναφερόμενες αποφάσεις του ΑΕΔ, να καταβληθεί στα ταμεία αυτά το ποσό που θα υποδείξει οικονομική μελέτη και θα αντιστοιχεί στο άθροισμα των εργοδοτικών εισφορών που δεν καταβλήθηκαν λόγω της εφαρμογής της διάταξης αυτής.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ:

Στα Ταμεία ασφάλισης του άρθρου 6 παράγραφος 20 ν.3029/2002 που λειτουργούν ως Ν.Π.Δ.Δ. ή έχουν μετατραπεί κατ' εφαρμογή της διάταξης αυτής σε Ν.Π.Ι.Δ., καθώς και στους υφιστάμενους φορείς πάσης φύσεως που χορηγούν παροχές, οι οποίες δεν εμπίπτουν σε εκείνες της δημόσιας, κυρίας και επικουρικής ασφάλισης, και για τις οποίες καταβάλλονται εισφορές μόνο από τους εργαζόμενους, επαναχορηγείται στο ακέραιο η εισφορά εργοδότη στο ύψος που καταβαλλόταν προτού τεθούν σε ισχύ οι διατάξεις του άρθρου 57 ν.2084/92, καταργούμενης κάθε αντίθετης διάταξης. Κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζει το ποσό που, σύμφωνα με οικονομική μελέτη, θα καταβάλει το νομίμως υπόχρεο πρόσωπο για κάθε έτος για το οποίο δεν καταβλήθηκε ή καταβλήθηκε μειωμένη η εισφορά που προέβλεπαν οι οικείες διατάξεις, όπως ίσχυαν προ της ισχύος του άρθρου 57 του ν. 2084/92.

Κυρία Υπουργέ,

Επίσης ζητάμε μια άμεση συνάντηση μαζί σας στην οποία, πέρα από τη δική σας ενημέρωση για το θέμα, θα μας δοθεί η ευκαιρία να σας αναλύσουμε πιο διεξοδικά τις δικές μας θέσεις.

Αναμένοντας τις δικές σας ενέργειες.

Συνάδελφοι,

Ελπίζουμε ότι η Υπουργός θα δώσει λύση στο ανωτέρω πρόβλημα που δημιουργήθηκε στο Ταμείο μας.

Σε διαφορετική περίπτωση ο Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. θα βρίσκεται σε εγρήγορση, ώστε να επανεξετάσει το θέμα και να αποφασίσει σε επόμενο Δ.Σ., περαιτέρω ενέργειες, για την επαναφορά της εργοδοτικής εισφοράς στο Ταμείο Αυτασφαλείας (συνδικαλιστικές, δικαστικές κλπ).

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Γιώργος Γιαννακόπουλος

Γιώργος Μότσιος

Ο σύλλογός μας
η δύναμή μας!